

[Aksel Larsen.]

dér har visse praktiske metoder for priskontrol, som godt kunne efterlignes herhjemme. I hvert fald har jeg fået lejlighed til at kigge i en diger håndbog, der hedder: „Die Preise bei öffentlichen Aufträgen“, priserne ved offentlige bestillinger. Det er en håndbog om, hvorledes man skal tage hensyn til den maksimalt tilladte overskudsprocent, når man skal finde ud af, om de, der leverer til offentlige myndigheder, beregner sig for høje priser eller ikke. Det må være en håndbog, som både ministeriet og monopoltilsynet er i stand til at skaffe sig. Når man i hvert fald i Tyskland kan operere med en fast maksimal overskudsprocent, bør man også kunne operere med den her.

Derfor har jeg draget sagen frem her, og det er også derfor, jeg har stillet et af ændringsforslagene til det ene af de to lovforslag — det drejer sig om forslag til lov om indseende med priser. Jeg har her gjort opmærksom på, at det er nødvendigt for monopoltilsynet at have et fast kriterium for, hvad der forstås ved urimelige priser, og derfor anser jeg det for rimeligt og nødvendigt, at man i loven indsætter en bestemmelse om, hvad en virksomheds overskud maksimalt må være. Som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen korrekt har refereret det, har jeg sagt, at jeg naturligvis er villig til at forhandle om, hvorvidt det skal være 7, 8, 9 eller 10 pct. Jeg har foreslået 8 pct., men det kan være, jeg ikke har ramt det rigtige. Der har blot ikke været nogen realitetsforhandling i udvalget om det, og der er ingen chancer for, at vi får det her. Men jeg stiller et sådant ændringsforslag, og ærede medlemmer kan studere det nærmere i betænkningen. Jeg anbefaler det til vedtagelse.

Jeg har stillet 2 ændringsforslag til forslag til lov om pris- og avancementstop; det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har så udmærket begrundet disse ændringsforslag ved at referere, hvad jeg har skrevet i betænkningen, at jeg behøver ikke at bruge tiden til at gentage det, men jeg anbefaler også disse ændringsforslag til vedtagelse.

Hvis ændringsforslagene fra socialistisk folkeparti bliver vedtaget, vil vi i loven om pris- og avancementstop og loven om ind-

seende med priser få virkelig brugbare instrumenter for de priskontrollerende myndigheder i deres virksomhed. Jeg skal tilføje, at netop fordi vi synes, at i så fald bliver regeringens lovforslag brugbare, ser vi ingen grund til at opretholde vort lovforslag om ekstraordinær kontrol med priser og avancer, så jeg kan herved meddele på forslagsstillernes vegne, at dette lovforslag er taget tilbage.

Formanden: De ærede forslagsstillere (Chr. Madsen m. fl.) har taget forslag til lov om ekstraordinær kontrol med priser og avancer tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er lovforslaget bortfaldet.

Aksel Larsen: Jeg må formodentlig lade det være nok med dette. Nogle synes vel, at det er for meget. Men jeg har endnu et par bemærkninger at gøre, inden jeg slutter, idet jeg naturligvis forbeholder mig at komme med yderligere bemærkninger ved tredje behandling.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har sagt, at lovforslagene er udtryk for den dårligst mulige form for socialisme. Nu tror jeg ikke, det ærede medlem er egnet til at belære os om, hvad socialisme er. Jeg bilder mig ind, at jeg kender lidt til det, og jeg kan berolige det ærede medlem med, at det, som regeringen her foreslår, ikke har noget som helst med socialisme at gøre. Det er hverken god eller dårlig socialisme, så det ærede medlem behøver ikke at nære nogen bekymring i den henseende.

Det ærede medlem hr. Henry Christensen siger, at folketinget har ikke de bedste kår i dag. Jeg forstår altså, at det ærede medlem hr. Henry Christensen mener, at folketinget har gode kår, hvis den siddende regering forhandler bag lukkede døre med venstre og det konservative folkeparti og med dem bliver enige om, hvad der skal gennemføres, men hvis sagerne ikke gennemføres i lukkede forhandlinger med de to partier, har folkestyret ikke gode kår. Jeg tillader mig at være af den mening, at folkestyret ikke har gode kår, så længe der laves lovgivning på den måde, som vi oplevede i fjor under omsforliget; følgerne mærker vi den dag i dag, bl. a. derved, at nu er regeringen nødt til at komme med sin såkaldte